

פרשת קרח

וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם תַּיִם שְׂאֵלָה וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֵּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֶּהֱל (טז לג),

איך ניתן לשנות את הרצון ?

וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם תַּיִם שְׂאֵלָה וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֵּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֶּהֱל, וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם בָּסוּ לְקָלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן תִּבְלַעַנּוּ הָאָרֶץ (פרק טז פסוקים לג'-לד')

"אמר רבי יוסי בר חנינה אפילו מחט שהייתה שאולה ביד ישראל מידם, אף היא נבלעה עמהן דכתיב: "וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם, תַּיִם שְׂאֵלָה" (ירושלמי סנהדרין דף נ. י.א.) כל כך חמורה היא המחלוקת, עד שקורח וכל עדתו, וכל מי שקשור בישירות או בעקיפין למחלוקת זו, ירד ישירות לשאול הגיהנום.

וכותב רבינו בחיי: **מכאן שהבאים כנגד התורה, ורוצים לעקור את יסודותיה, אין להם חלק לעולם הבא!** שנאמר: "וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֵּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֶּהֱל" (פרק טז פסוק לג') איבדו הם את חלקם מתוך קהל ישראל.

אמר רבי עקיבא: "וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ"- בעולם הזה. "וַיֵּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקֶּהֱל"- לעולם הבא. כל כך חמור! בעיקר בשל כך שאנו רואים שאותם אנשים שנבלעו במעמקי האדמה, הם מגדולי ישראל, שעד למעשה זה היו הם ללא דופי. קורח שהיה צדיק, והיה מהנבחרים לשאת את ארון הברית. ו-250 נשיאי העידה שהצטרפו אליו, שכולם "קראי מועד אגנשי נשם" [שהיה להם שם בכל העולם (סנהדרין קי.)] כולם מוצאים את עצמם מאבדים את הכל, בגלל כמה רגעים של חוסר מחשבה.

רגע לפני מעשה, הם היו עם כרטיס כניסה לשורה הראשונה בעולם הבא, וברגע שאחרי מעשה נשאר הם ללא כרטיס הכניסה, וללא שמם הטוב שעמלו עליו במשך כל חייהם.

חז"ל מזהירים את האדם: "אל תאמן בעצמך עד יום מותך" (אבות ב ד.). אדם יכול לעמול קשה כל חייו, ולאבד את הכל רגע לפני הסוף. מביאים ראייה לדבר, מיוחנן הכהן הגדול, שהיה 80 שנה בקודש הקודשים, ולפני מותו הספיק לצאת לתרבות רעה, ולכפור בעיקר (ברכות כט.). ו"אם בארזים נפלה שלהבת, מה יעשו איזובי [ה]קיר"?! (מועד קטן כה:.) מה נאמר אנחנו, אם לענקים מאתנו זה קרה? איך אנו יכולים להשכיל ולשמור על המעשים שלנו נקיים וישרים, אם גדולים מאתנו הלכו שבי אחר תאוותם, לכבוד קנאה שנאה ותחרות?

חז"ל מלמדים אותנו, ש"סוף מעשה במחשבה תחילה".

אדם שרוצה לשמור על מעשיו, צריך לדאוג למחשבה שלו. היכן שמחשבותיו של האדם נמצאות, שם מעשיו. **אם אדם חושב על דברים טובים, זה יקרין על מעשיו, ומעשיו יהיו טובים. ואם יחשוב רק רע כל היום, כמובן גם מעשיו יהיו רעים.** אך יבוא האדם ויטען [אולי בצדק] שמאוד קשה לו לעקוב אחר מחשבותיו. ולפעמים גם מחשבות רעות עוברות לו בראש. מה נענה לאותו אדם? איך אדם יכול לשלוט על מחשבותיו, שיהיו טובות?

ה"מכתב מאליהו" (הרב אליהו אליעזר דסלר זצ"ל) מסביר שאין מחשבה, בלא התעניינות שקדמה לה. אדם מזמין לעצמו מחשבות לראש, ע"י התעניינות. הוא מתעניין בנושאים מסוימים, ואז זה ממלא את מחשבותיו, ובעקבות כך גם מעשיו מושפעים בהתאם. לדוגמא, אדם שמעולם לא התעניין בגידול דבורים

פרשת קרח

למטרות דבש, אף פעם לא יהפוך להיות כוורן, וכמובן שזה לא יעסיק את מחשבותיו. שני אנשים שיקראו את אותו עיתון בדיוק, יזכרו דברים שונים. כי לכל אחד תחומי התעניינות שונים. וכך **אם אדם מתעניין בדברים טובים, אז מחשבות טובות ימלאו את ליבו, וכמובן שזה יוביל אותו למעשים טובים. אך אם אדם יתעניין בדברים רעים והרסניים, מחשבותיו ומעשיו יהיו רעים והרסניים בהתאם.** כל כך פשוט? מסתבר שלא! ישנה עוד שאלה אחת שאנו צריכים לענות עליה. איך אדם יכול לשמור על תחומי התעניינותו שיהיו אך ורק בכיוון החיובי? הרי לפעמים אדם מרגיש סקרנות לגבי דברים מסוימים שלא דווקא כל כך חיוביים עבורו. שומעים דברים, רואים דברים. איך ניתן לרסן את ההתעניינות? מהי החוליה הראשונה בשרשרת?

התשובה היא: **הרצון** של האדם! הרצון של האדם הוא הנקודה ההתחלתית והכל הולך בעקבות הרצון. לדוגמה: **אדם שרוצה להיות ירא שמיים, יתעניין וילמד מהי יראת שמיים, בלתי נמנע כמובן שהוא יחשוב על כך, ואז מעשיו יושפעו ויהיו טובים כמו הרצון שקדם להם. אך אם אדם רוצה את תאוות עולם הזה. יתעניין הוא בתאוות, יחשוב הוא על תאוות, ולבסוף יסתאב בהם.** על כך אמרו חז"ל: "בדרך שאדם רוצה לילך, בה מוליכין אותו" (מכות י:). הכל בידיים שלך, וכאן הבחירה שלך באה לידי ביטוי! מה אתה רוצה? תבחר! תחליט!

לאדם שעדיין חצוי בדעתו נספר שהוא בבעיה. הסיבה שהנך חצוי בדעתך, כי לאדם נטייה להיות נמשך בדעותיו אחר סביבתו (**הרמב"ם** דעות - ו א.). ואם סביבתו היא רעה, ילמד מהם וידבק במעשיהם. ואם טובה היא, גם הוא ירצה ויחפוץ בטוב. כשיראה הוא מסביבו את חבריו פורקי העול שמחייכים [עדיין] לאחר מעשה שלילי, ירצה ויתאוה גם הוא לכך. אך אם יתחבר הוא לאנשים חיוביים שעשות רצון ה' הוא החיות והשמחה שלהם, יתהפך אף הוא רצונו לרצון טוב, שיוביל להתעניינות עד ש"יתברר ויתאמת אצל אותו האדם, מה חובתו בעולמו, ולמה צריך שישים מבטו ומגמתו בכל אשר הוא עמל כל ימי חייו" (מסילת ישרים). משם הדרך למחשבות של שאיפה התרוממות וסיפוק, קצרה מאוד. ומעשיו הטובים כבר נקראים מצוות.

קורח ועדתו רצו כבוד! לכן איבדו את עולמם. יוחנן כהן גדול, רצה חיים חופשיים ממצוות, ולכן הפך לצדוקי. וכך הלאה... **השאלה היא: מה אתה באמת רוצה??**

"ה' משמים השקיף על בני אדם, לראות היש משכיל דרש את אלקים" (תהילים יד')

מקור: hayom.org.il